

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.1.2011
KOM(2011) 8 wersja ostateczna

2011/0006 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE w zakresie uprawnień
Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów
Emerytalnych oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Kryzys finansowy ujawnił istotne braki nadzoru finansowego. W związku z tym przewodniczący Komisji José Manuel Barroso zwrócił się do grupy ekspertów wysokiego szczebla, na czele której stanął Jacques de Larosière, o przedstawienie propozycji wzmocnienia europejskich rozwiązań nadzorczych. Grupa przedstawiła swój raport dnia 25 lutego 2009 r. W oparciu o zalecenia grupy Komisja w swoim komunikacie na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w marcu 2009 r. przedstawiła propozycje struktury nowego europejskiego nadzoru finansowego. Komisja przedstawiła swoje propozycje bardziej szczegółowo w komunikacie z maja 2009 r., w którym zaproponowała:

- utworzenie Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNS) złożonego z sieci krajowych organów nadzoru finansowego współpracujących z nowymi Europejskimi Urzędami Nadzoru (ESA), powstałymi w wyniku przekształcenia obecnych komitetów europejskich organów nadzoru¹ w Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), łącząc w ten sposób zalety nadrzędnych europejskich ram nadzoru finansowego oraz specjalistyczną wiedzę lokalnych podmiotów nadzoru mikroostrożnościowego, znajdujących się najbliżej instytucji działających w ramach ich jurysdykcji;
- utworzenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ESRB) monitorującej i oceniającej potencjalne zagrożenia dla stabilności finansowej wynikające z rozwoju sytuacji makroekonomicznej oraz sytuacji w ramach całego systemu finansowego. W tym celu ESRB wydawałaby wczesne ostrzeżenia w sprawie zagrożeń ogólnosystemowych, które mogą narastać, oraz, w stosownych przypadkach, zalecenia w sprawie działań mających na celu przeciwdziałanie tym zagrożeniom.

We wnioskach komunikatu stwierdzono również, że aby Europejski System Nadzoru Finansowego mógł działać efektywnie, konieczne są zmiany w prawodawstwie dotyczącym usług finansowych, mające w szczególności na celu określenie odpowiedniego zakresu bardziej ogólnych uprawnień przewidzianych w poszczególnych rozporządzeniach ustanawiających europejskie urzędy nadzoru, zapewniając bardziej zharmonizowany zbiór przepisów finansowych poprzez umożliwienie opracowywania projektów standardów technicznych oraz ułatwianie, w razie konieczności, wymiany informacji mikroostrożnościowych.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

W ramach przygotowywania wniosków w sprawie utworzenia nowych ram nadzoru finansowego przeprowadzono dwie procedury otwartych konsultacji. Po pierwsze, po przedstawieniu raportu grupy wysokiego szczebla pod przewodnictwem Jacques'a de Larosière'a oraz po opublikowaniu dnia 4 marca 2009 r. komunikatu Komisji, Komisja zorganizowała pierwsze konsultacje w dniach 10 marca-10 kwietnia 2009 r., które stanowiły

¹ Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego (CEBS), Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (CEIOPS) oraz Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR).

wkład do jej komunikatu w sprawie nadzoru finansowego w Europie opublikowanego dnia 27 maja 2009 r. Streszczenie otrzymanych uwag jest dostępne na stronie:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision/summary_en.pdf

Po drugie, w dniach 27 maja–15 lipca 2009 r. Komisja zorganizowała kolejne konsultacje, w ramach których zaproszono wszystkie zainteresowane strony do przedstawiania uwag na temat bardziej szczegółowych reform przedstawionych w komunikacie w sprawie nadzoru finansowego w Europie z dnia 27 maja 2009 r. Większość otrzymanych odpowiedzi była przychylna dla proponowanych reform oraz zawierała uwagi na temat szczegółowych aspektów zaproponowanych ESRB i ESNF. Streszczenie otrzymanych uwag jest dostępne na stronie:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision_may/replies_summary_en.pdf

Ponadto w dniu 23 września 2009 r. opublikowany został dokument roboczy służb Komisji przewidujący potencjalne obszary, w których zmiany prawodawstwa sektorowego mogą być konieczne. Dokument roboczy znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/committees/supervision/20090923/sec2009_1233_en.pdf

3. OCENA SKUTKÓW

Opublikowanemu w maju komunikatowi Komisji w sprawie nadzoru finansowego w Europie towarzyszyła ocena skutków, w której przeanalizowano główne warianty strategiczne utworzenia ESNF i ESRB. Druga ocena skutków zawierająca bardziej szczegółową analizę poszczególnych wariantów była dołączona do wniosków ustawodawczych. Przeanalizowano w niej warianty dotyczące odpowiednich uprawnień, które powinny zostać przyznane urzędom nadzoru, by mogły pracować nad stworzeniem jednolitego zbioru zharmonizowanych przepisów. Stwierdzono w niej również, że kompetencje te zostaną odpowiednio ograniczone do dziedzin określonych w przyszłym prawodawstwie sektorowym. Wymieniono również dziedziny, które mogłyby zostać potencjalnie objęte uprawnieniami europejskich urzędów. Ponadto stwierdzono, że podczas opracowywania projektów standardów technicznych, europejskie urzędy nadzoru powinny przed przedstawieniem ich Komisji dokonywać odpowiedniej analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych oraz przeprowadzać konsultacje z zainteresowanymi stronami.

Sprawozdanie z drugiej oceny skutków znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm#package

4. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Z uwagi na fakt, że aby zapewnić opracowanie jednolitego zbioru przepisów zmiany muszą zostać wprowadzone do już obowiązujących dyrektyw, najwłaściwszym instrumentem jest dyrektywa zmieniająca. Niniejsza dyrektywa zmieniająca powinna mieć tę samą podstawę prawną, co zmieniane przez nią dyrektywy.

5. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii Europejskiej.

6. SZCZEGÓŁOWE OMÓWIENIE WNIOSKU

W dniu 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski w sprawie rozporządzeń ustanawiających EBA, EIOPA i ESMA². W związku z powyższym Komisja pragnie przypomnieć oświadczenia odnoszące się do art. 290 i 291 TFUE, poczynione przy przyjmowaniu rozporządzeń ustanawiających Europejskie Urzędy Nadzoru, zgodnie z którymi: „W odniesieniu do procesu przyjmowania standardów regulacyjnych Komisja podkreśla szczególny charakter sektora usług finansowych, wynikający ze struktury Lamfalussy’ego i wyraźnie stwierdzony w Deklaracji 39 do TFUE. Komisja ma jednak poważne wątpliwości co do tego, czy ograniczenie jej roli podczas przyjmowania aktów delegowanych i środków wykonawczych jest zgodne z art. 290 i 291 TFUE.”

W związku z tymi rozporządzeniami i aby Europejski System Nadzoru Finansowego mógł działać efektywnie, konieczne są zmiany w prawodawstwie sektorowym. Dziedziny, w których proponuje się dokonanie zmian, zaliczają się zasadniczo do następujących kategorii:

- określenie odpowiedniego zakresu **standardów technicznych**, jako dodatkowego narzędzia służącego konwergencji nadzorczej, oraz w celu opracowania jednolitego zbioru przepisów,
- uwzględnienie we właściwy sposób możliwości zrównoważonego **rozstrzygnięcia sporów** przez europejskie urzędy nadzoru w tych dziedzinach, w których prawodawstwo sektorowe przewiduje już istnienie wspólnych procesów decyzyjnych,
- **zmiany ogólne**, wspólne dla przeważającej części prawodawstwa sektorowego, oraz konieczne do tego, by dyrektywy mogły funkcjonować w kontekście ustanowienia nowych europejskich urzędów nadzoru, polegające na przykład na zmianie nazw komitetów poziomu 3 na nazwy nowych urzędów, oraz zapewnieniu istnienia odpowiednich kanałów wymiany informacji;
- **dalsze zmiany** dyrektywy Wyplacalność II.

Proponuje się, aby niniejsza dyrektywa zmieniająca zmieniała następujące przepisy:

- dyrektywę 2003/71/WE: dyrektywa w sprawie prospektu emisyjnego
- dyrektywę 2009/138/WE: dyrektywa Wyplacalność II.

Kategorie zmian są szczegółowo objaśnione w uzasadnieniu wniosku Komisji COM(2009) 576 wersja ostateczna z dnia 26 września 2009 r.

6.1 Dalsze zmiany dyrektywy Wyplacalność II

Dostosowanie obecnych uprawnień poziomu 2 do traktatu lizbońskiego

² http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm#package

Z uwagi na niedawne wejście w życie traktatu lizbońskiego niezbędne jest dostosowanie dyrektywy Wyplacalność II w celu uwzględnienia nowego traktatu. Obecne uprawnienia poziomu 2 kwalifikujące się jako akty delegowane zgodnie z artykułem 290 TFUE należy zatem przekształcić w uprawnienia związane z aktami delegowanymi. Należy przewidzieć odpowiednie procedury kontrolne.

Wymogi przejściowe

Z wielu powodów należy określić wymogi przejściowe. Należy zapewnić sprawne przejście do nowego systemu, uniknąć zakłóceń rynku, a także umożliwić uwzględnianie wpływu na szereg ważnych produktów ubezpieczeniowych. Należy również umożliwić właściwe uwzględnianie ważnych i cennych dla całego sektora informacji, które mają być uzyskane w wyniku ilościowej oceny wpływu (QIS5). Należy zatem umożliwić stosowanie wymogów przejściowych w odniesieniu do wyceny, zarządzania, sprawozdań dla organów nadzoru i podawania informacji do wiadomości publicznej, określania i klasyfikacji środków własnych, standardowej formuły obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności i wyboru metod ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz założeń w tym zakresie, w tym ustalania odpowiedniej struktury czasowej stóp procentowych papierów wartościowych pozbawionych ryzyka. Niezbędne jest również umożliwienie, aby przepisy poziomu 2 określały uzgodnienia przejściowe w związku z traktowaniem systemów państw trzecich w celu uwzględnienia faktu, że niektóre państwa trzecie mogą potrzebować więcej czasu na dostosowanie i wdrożenie systemu wypłacalności w pełni spełniającego kryteria uznania go za równoważny. Należy umożliwić określanie innych niż istotne elementów wymogów przejściowych, o których mowa w zmienionej niniejszą dyrektywą dyrektywie 2009/138/WE, w aktach delegowanych. Podczas gdy maksymalne okresy obowiązywania wymogów przejściowych mają zostać ustalone w dyrektywie 2009/138/WE, rzeczywisty okres określony w danym akcie delegowanym może być krótszy i powinien być proporcjonalny do podstawy uzasadniającej w danym przypadku konieczność wprowadzenia wymogu przejściowego w celu ułatwienia stosowania nowego systemu. Wymogi przejściowe powinny być pod względem skutków co najmniej równoważne z obowiązującymi ramami w zakresie dyrektyw w sprawie ubezpieczeń i reasekuracji oraz nie powinny prowadzić do preferencyjnego traktowania zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, bądź niższego od obecnego poziomu ochrony ubezpieczających. Wymogi przejściowe powinny zachęcać zakłady do jak najszybszego przejścia do spełniania szczególnych wymogów nowego systemu.

Zmiana uprawnień poziomu 2

W celu umożliwienia większej spójności przewidzianych już w dyrektywie Wyplacalność II procedur zatwierdzania przez organy nadzoru parametrów specyficznych dla danego zakładu, strategii zmiany modelu, spółek specjalnego przeznaczenia oraz ustanawiania i likwidacji narzutów kapitałowych Komisję należy upoważnić do przyjmowania środków w drodze aktów delegowanych określających procedury obowiązujące w tych obszarach.

Niezbędne jest również zapewnienie spójności między sektorami, aby środki poziomu 2 w kontekście inwestycji w pożyczki przekształcone mogły nie tylko określać wymogi, ale także konsekwencje ich naruszenia.

Uwzględnienie spółdzielni europejskiej (SCE) w wykazie dozwolonych form zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji

Aby umożliwić spółdzielniom europejskim świadczenie usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, niezbędne jest rozszerzenie wykazu dozwolonych form prawnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji i uwzględnienie w nim spółdzielni europejskiej (SCE) zdefiniowanej w rozporządzeniu (WE) nr 1435/2003³.

³ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 1.

Kwota nieprzekraczalnego dolnego progu minimalnego wymogu kapitałowego w euro

Niezbędna jest zmiana odzwierciedlająca przyjęcie kwoty dolnego progu minimalnego wymogu kapitałowego w euro dla zależnych zakładów reasekuracji. Wynika to z okresowej korekty aktualnych dolnych progów wymogów kapitałowych dla takich zakładów dokonywanej w celu uwzględnienia inflacji⁴.

Przesunięcie terminu wdrożenia o dwa miesiące

W celu lepszego dostosowania wejścia w życie nowych zobowiązań w zakresie sprawozdawczości, kalkulacji i innych zobowiązań wynikających z systemu Wyłagalność II do terminu zamknięcia roku obrotowego większości zakładów ubezpieczeń (31 grudnia) niezbędne są zmiany przedłużające odpowiednie terminy transpozycji, uchylecia i rozpoczęcia stosowania o dwa miesiące.

⁴ Dz.U. C 63 z 18.3.2009, s. 11.

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50, 53, 62 i 114,

uwzględniając wniosek Komisji⁵,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁶,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego⁷,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski dotyczące trzech rozporządzeń ustanawiających Europejski System Nadzoru Finansowego poprzez utworzenie trzech Europejskich Urzędów Nadzoru (ESA).
- (2) W celu zapewnienia efektywnego funkcjonowania Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF) niezbędne są zmiany przepisów unijnych w dziedzinie funkcjonowania trzech wymienionych urzędów nadzoru. Zmiany te dotyczą określenia zakresu niektórych uprawnień ESA, uwzględnienia niektórych uprawnień w aktualnych procesach ustanowionych w odpowiednich przepisach unijnych oraz wprowadzenia zmian w celu zapewnienia ich sprawnego i efektywnego funkcjonowania w kontekście ESNF.
- (3) Oprócz ustanowienia trzech ESA należy opracować jednolity zbiór przepisów w celu zapewnienia spójnej harmonizacji i jednolitego stosowania, co przyczyni się do bardziej efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Rozporządzenia ustanawiające ESNF przewidują prawo ESA do opracowywania projektów standardów technicznych w obszarach szczegółowo określonych w odpowiednich przepisach i przedstawiania ich Komisji w celu przyjęcia zgodnie z art. 290 i 291

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...]. [This should be footnote 1]

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w drodze aktów delegowanych lub aktów wykonawczych. Podczas gdy w dyrektywie .../... [dyrektywa zbiorcza I] określono pierwszy zbiór tych obszarów, w niniejszej dyrektywie należy określić dalsze obszary, w szczególności w odniesieniu do dyrektywy 2003/71/WE i dyrektywy 2009/138/WE, bez uszczerbku dla możliwości uwzględnienia w przyszłości kolejnych obszarów.

- (4) Odpowiednie przepisy powinny określać obszary, w których ESA przysługuje prawo do opracowywania projektów standardów technicznych, oraz sposób przyjmowania tych standardów. W odpowiednich przepisach należy ustanowić elementy, warunki i treść określone w art. 290 TFUE w przypadku aktów delegowanych.
- (5) Wyznaczając obszary, odnośnie do których opracowywane będą standardy techniczne, należy zachować odpowiednią równowagę między potrzebą opracowania jednolitego zbioru zharmonizowanych przepisów, a dążeniem do uniknięcia nadmiernie skomplikowanych uregulowań i trudności w ich egzekwowaniu. Należy wybrać tylko te obszary, w przypadku których spójne przepisy techniczne przyczynią się istotnie i skutecznie do osiągnięcia celów odpowiednich przepisów, gwarantując jednocześnie, że decyzje polityczne będą podejmowane przez Parlament Europejski, Radę i Komisję przy zachowaniu zwyczajowych procedur.
- (6) Standardy techniczne powinny dotyczyć kwestii ściśle technicznych, których opracowanie wymaga specjalistycznej wiedzy ekspertów w dziedzinie nadzoru. Standardy techniczne przyjęte jako akty delegowane powinny dalej opracowywać, doprecyzowywać i określać warunki spójnej harmonizacji przepisów zawartych w instrumentach podstawowych przyjętych przez Parlament Europejski i Radę, uzupełniających lub zmieniających niektóre inne niż istotne elementy aktu ustawodawczego. Z drugiej strony standardy techniczne przyjęte jako akty wykonawcze powinny określać warunki jednolitego stosowania prawnie wiążących aktów unijnych. Opracowanie standardów technicznych nie powinno wiązać się z podejmowaniem decyzji politycznych.
- (7) W przypadku regulacyjnych standardów technicznych właściwe jest wprowadzenie procedury przewidzianej w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr .../2010 [EBA], rozporządzenia (UE) nr .../2010 [ESMA] i rozporządzenia (UE) nr .../2010 [EIOPA]. Wykonawcze standardy techniczne powinny być przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 rozporządzenia (UE) nr .../2010 [EBA], rozporządzenia (UE) nr .../2010 [ESMA] i rozporządzenia (UE) nr .../2010 [EIOPA]. Rada Europejska zatwierdziła tak zwane czteropoziomowe podejście Lamfalussy’ego, aby zwiększyć efektywność i przejrzystość procesu regulacyjnego w zakresie przepisów unijnych w dziedzinie finansowej. Komisja jest uprawniona do przyjmowania środków poziomu 2. w wielu obszarach; obowiązują liczne rozporządzenia i dyrektywy poziomu 2. opracowane przez Komisję. W przypadku gdy celem standardów technicznych jest dalsze opracowywanie, doprecyzowywanie lub określanie warunków stosowania takich środków poziomu 2., powinny być one przyjmowane dopiero po przyjęciu tych środków poziomu 2. i powinny być zgodne z treścią tego środka poziomu 2.
- (8) Wiążące standardy techniczne przyczyniają się do powstania jednolitego zbioru przepisów w dziedzinie usług finansowych zatwierdzonego przez Radę Europejską w konkluzjach z czerwca 2009 r. Jako że pewne wymogi zawarte w aktach

ustawodawczych Unii nie są w pełni zharmonizowane, oraz zgodnie z zasadą nadzoru ostrożnościowego, wiążące standardy techniczne w zakresie opracowywania, doprecyzowywania lub określania warunków stosowania tych wymogów nie powinny uniemożliwiać państwom członkowskim żądania dodatkowych informacji ani nakładania bardziej rygorystycznych wymogów. Standardy techniczne powinny zatem umożliwiać państwom członkowskim takie działanie w określonych obszarach, jeżeli taka uznaniowość jest przewidziana w tych aktach ustawodawczych.

- (9) Zgodnie z rozporządzeniami ustanawiającymi ESNF, przed przedstawieniem standardów technicznych Komisji, ESA powinny przeprowadzić, w stosownych przypadkach, otwarte konsultacje społeczne na temat tych standardów oraz dokonać analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych.
- (10) Standardy techniczne powinny dopuszczać stosowanie środków przejściowych w odpowiednich terminach, jeżeli koszty natychmiastowego wdrożenia byłyby zbyt wysokie w porównaniu z korzyściami, które mogłyby przynieść stosowanie środków przejściowych.
- (11) Rozporządzenia ustanawiające ESNF przewidują mechanizm rozstrzygania sporów między właściwymi organami krajowymi. W przypadku gdy właściwy organ nie wyraża zgody na stosowanie procedury, na podjęte działanie lub jego niepodjęcie przez inny właściwy organ w obszarach określonych w aktach prawnych Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../2010 [EBA], rozporządzeniem (UE) nr .../2010 [ESMA] i rozporządzeniem (UE) nr .../2010 [EIOPA], w których zgodnie z odpowiednimi przepisami wymagana jest współpraca, koordynacja lub wspólny proces decyzyjny ze strony właściwych organów krajowych więcej niż jednego państwa członkowskiego, ESA – na wniosek jednego z właściwych organów, których to dotyczy – powinny mieć możliwość udzielenia pomocy organom w wypracowaniu porozumienia w terminie określonym przez ESA, który uwzględnia odpowiednie terminy określone w odpowiednich przepisach, jak również pilność i złożoność sporu. Jeżeli spór będzie trwał nadal, ESA powinny mieć możliwość rozstrzygnięcia sprawy.
- (12) Rozporządzenia ustanawiające ESA wymagają, by w przepisach sektorowych zostały określone przypadki, w których można zastosować mechanizm rozstrzygania sporów między właściwymi organami krajowymi. W niniejszej dyrektywie należy określić pierwszy zbiór takich przypadków i nie należy ograniczać możliwości włączania w przyszłości innych przypadków. Niniejsza dyrektywa nie powinna uniemożliwiać ESA działania zgodnie z innymi uprawnieniami ani wypełniania zadań określonych w rozporządzeniach je ustanawiających, co dotyczy również niewiążącej mediacji i dążenia do konsekwentnego, wydajnego i skutecznego stosowania aktów prawnych Unii. Ponadto w obszarach, w których odpowiedni akt prawny przewiduje już pewną formę niewiążącej mediacji lub w których istnieją terminy podejmowania wspólnych decyzji przez jeden lub więcej niż jeden właściwy organ krajowy, zmiany są niezbędne w celu zapewnienia przejrzystości i zminimalizowania zakłóceń w procesie podejmowania wspólnej decyzji, a także w celu umożliwienia ESA rozstrzygnięcia sporów w sytuacjach, w których jest to niezbędne. Wiążąca procedura rozstrzygnięcia sporów została opracowana z myślą o sytuacjach, w których właściwe organy nadzoru nie są w stanie porozumieć się między sobą w kwestiach proceduralnych lub merytorycznych dotyczących zgodności z aktami prawnymi Unii.

- (13) W związku z tym niniejsza dyrektywa powinna określać sytuacje, w których może zaistnieć potrzeba rozstrzygnięcia kwestii proceduralnych lub merytorycznych w kontekście zgodności z prawem Unii oraz w których organy nadzoru mogą nie być w stanie rozstrzygnąć danej kwestii we własnym zakresie. W takiej sytuacji jeden z zaangażowanych organów nadzoru powinien mieć możliwość zgłoszenia danej kwestii właściwemu ESA. Dany ESA powinien działać zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu ustanawiającym ten organ oraz w niniejszej dyrektywie. ESA powinien mieć możliwość wymagania od właściwych organów podejmowania konkretnych działań lub zrezygnowania z nich w celu rozstrzygnięcia danej sprawy oraz zapewnienia zgodności z prawem Unii, uwzględniając wiążące skutki dla odnośnych właściwych organów. W przypadkach gdy odpowiedni akt prawny Unii przyznaje prawo decydowania państwom członkowskim, decyzje podjęte przez dany ESA nie powinny zastępować wykonywania tego prawa przez właściwe organy zgodnie z prawem Unii.
- (14) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II)⁸ przewiduje wspólne decyzje w zakresie zatwierdzania wniosków o użycie modelu wewnętrznego na szczeblu grupy i jednostki zależnej, zatwierdzania wniosków o podporządkowanie jednostki zależnej z zastrzeżeniem art. 238 i 239 tej dyrektywy oraz identyfikacji organu sprawującego nadzór nad grupą na podstawie innej niż kryteria określone w art. 247 tej dyrektywy. We wszystkich tych obszarach zmiana powinna zawierać jednoznacznie stwierdzenie, że w przypadku sporu Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) przysługuje prawo do rozstrzygnięcia sporu przy zastosowaniu procesu określonego w rozporządzeniu .../... [EIOPA]. Takie podejście jednoznacznie umożliwiłoby rozstrzygnięcie sporów i wzmocnienie współpracy przed podjęciem decyzji lub przed wydaniem jej instytucji. Rola EIOPA w rozstrzyganiu sporów polega na mediacji między sprzecznymi stanowiskami organów nadzoru, nie zaś na wydawaniu orzeczeń zastępujących orzeczenia sądu w rozstrzyganych sprawach. Mediacja EIOPA w określonym sporze nie oznacza, że EIOPA powinna uczestniczyć w bieżącym nadzorze nad przedmiotem wniosku.
- (15) Nowa struktura nadzoru stworzona przez ESNF będzie wymagać ścisłej współpracy krajowych organów nadzoru z ESA. Zmiany odpowiednich przepisów powinny zapewnić, że nie będzie przeszkód prawnych uniemożliwiających wykonywanie zobowiązań w zakresie przekazywania informacji określonych w rozporządzeniach ustanawiających ESA, których dotyczy wnioski Komisji.
- (16) W obszarach, w których Komisji przysługują obecnie wynikające z dyrektywy 2009/138/WE uprawnienia do przyjmowania środków wykonawczych w przypadkach, w których środki te są aktami o charakterze nieustawodawczym ogólnego zastosowania uzupełniającymi lub zmieniającymi niektóre elementy tej dyrektywy inne niż istotne w rozumieniu art. 290 TFUE, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z tym artykułem.

⁸ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1-155.

- (17) W celu umożliwienia zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji spójnego ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na podstawie dyrektywy 2009/138/WE organ centralny musi regularnie opracowywać, aktualizować i publikować pewne informacje techniczne związane ze strukturą czasową stóp procentowych papierów wartościowych pozbawionych ryzyka uwzględniające obserwacje dokonane na rynku finansowym. Z uwagi na techniczny i ubezpieczeniowy charakter tych zadań powinny one być wykonywane przez EIOPA.
- (18) W celu zapewnienia harmonizacji dostarczania niektórych danych technicznych na potrzeby kapitałowego wymogu wypłacalności w oparciu o standardowy wzór, na przykład w celu umożliwienia stosowania zharmonizowanych rodzajów podejścia do wykorzystania ratingów, należy przydzielić EIOPA określone zadania. Szczegółowy sposób wykonywania tych zadań należy doprecyzować w środkach, które mają być przyjęte w drodze aktu delegowanego.
- (19) W celu zapewnienia wynikającego z dyrektywy 2009/138/WE zharmonizowanego podejścia dotyczącego ustalania, czy w przypadkach naruszenia kapitałowego wymogu wypłacalności dozwolone jest przedłużenie okresu naprawy, należy określić okoliczności stanowiące „wyjątkowy spadek na rynkach finansowych”. Na wniosek zainteresowanego organu nadzoru EIOPA powinien ustalić, czy okoliczności te mają miejsce, a Komisję należy upoważnić do przyjmowania środków w drodze aktów delegowanych określających procedury, które należy zastosować.
- (20) W celu zapewnienia spójności międzysektorowej i usunięcia rozbieżności między interesami przedsiębiorstw „przekształcających” pożyczki w zbywalne papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe (jednostek inicjujących) a interesami zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji inwestujących w te papiery wartościowe lub instrumenty finansowe, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania środków w drodze aktu delegowanego w kontekście inwestycji w przekształcone pożyczki na mocy dyrektywy 2009/138/WE, określających nie tylko same wymogi, ale również konsekwencje niespełnienia tych wymogów.
- (21) W celu umożliwienia większej spójności przewidzianych w dyrektywie 2009/138/WE procedur zatwierdzania przez organy nadzoru parametrów specyficznych dla danego zakładu, strategii zmiany modelu, spółek specjalnego przeznaczenia oraz ustanawiania i likwidacji narzutów kapitałowych Komisję należy upoważnić do przyjmowania środków w drodze aktu delegowanego określającego procedury obowiązujące w tych obszarach.
- (22) Należy zachęcać do zwiększania spójności systemów wypłacalności opartych na analizie ryzyka na skalę międzynarodową. Aby uwzględnić fakt, że niektóre państwa trzecie mogą potrzebować więcej czasu na dostosowanie i wdrożenie systemu wypłacalności w pełni spełniającego kryteria uznania go za równoważny, konieczne jest umożliwienie, aby środki przyjęte przez Komisję w drodze aktu delegowanego określały uzgodnienia przejściowe dotyczące traktowania takich systemów państw trzecich, zwłaszcza w przypadkach, w których podjęto publiczne zobowiązanie do harmonizacji z systemem równoważnym z dyrektywą 2009/138/WE.

- (23) Aby umożliwić spółdzielni europejskiej, ustanowionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lutego 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE)⁹, świadczenie usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, niezbędne jest rozszerzenie wykazu dozwolonych form prawnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wynikającego z dyrektywy 2009/138/WE i uwzględnienie w nim spółdzielni europejskiej (SCE).
- (24) Należy dostosować kwotę w euro dolnego progu minimalnego wymogu kapitałowego obowiązującego dla zależnych zakładów reasekuracji. Takie dostosowanie wynika z okresowej korekty aktualnych dolnych progów wymogów kapitałowych dla takich zakładów dokonywanej w celu uwzględnienia inflacji¹⁰.
- (25) W celu lepszego uwzględnienia dnia zamknięcia roku obrotowego większości zakładów ubezpieczeniowych (31 grudnia), co umożliwi sprawniejsze przejście od starych do nowych przepisów, odpowiednie terminy transpozycji, uchylecia i rozpoczęcia stosowania określone w dyrektywie 2009/138/WE należy przedłużyć o dwa miesiące.
- (26) Niektóre uprawnienia wykonawcze określone na mocy art. 202 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Traktat WE) powinny zostać zastąpione odpowiednimi przepisami zgodnie z art. 290 TFUE.
- (27) Dostosowanie procedur komitetowych do TFUE, a zwłaszcza do jego art. 290, powinno przebiegać indywidualnie. W celu uwzględnienia technicznego rozwoju rynków finansowych oraz określenia wymogów ustanowionych w dyrektywach zmienianych niniejszą dyrektywą Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. W szczególności należy przyjąć akty delegowane w odniesieniu do szczegółów dotyczących wymogów w zakresie zarządzania, wyceny, sprawozdań dla organów nadzoru i podawania informacji do wiadomości publicznej, określania i klasyfikacji środków własnych, standardowej formuły obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności (w tym ważnych zmian w obszarze narzutów kapitałowych) oraz wyboru metod ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i założeń w tym zakresie.
- (28) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie powinno przysługiwać prawo wyrażenia sprzeciwu wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy od daty zawiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady powinno być możliwe przedłużenie tego okresu o jeden miesiąc w zakresie obszarów budzących duże zaniepokojenie. Parlament Europejski i Rada powinny mieć również możliwość informowania pozostałych instytucji, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu. To wczesne zatwierdzanie aktów delegowanych jest szczególnie wskazane w razie konieczności przestrzegania terminów, np. w przypadku gdy w akcie podstawowym określono harmonogramy dotyczące przyjmowania przez Komisję aktów delegowanych.
- (29) W celu umożliwienia sprawnego przejścia zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE do nowego systemu należy ustanowić wymogi przejściowe dotyczące wymogów w zakresie zarządzania, wyceny, sprawozdań dla organów nadzoru i podawania

⁹ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 1.

¹⁰ Dz.U. C 63 z 18.3.2009, s. 11.

informacji do wiadomości publicznej, określania i klasyfikacji środków własnych, standardowej formuły obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności (w tym ważnych zmian w obszarze narzutów kapitałowych) oraz wyboru metod ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i założeń w tym zakresie. W przypadku gdy takie zmiany dokonywane są na poziomie danego zakładu, należy dokonać odpowiednich ważnych zmian sposobu obliczania wypłacalności grupy, sprawozdań dla organów nadzoru i podawania informacji do wiadomości publicznej na poziomie grupy. W przypadku gdy takie zmiany dotyczą sprawozdań dla organów nadzoru na poziomie grupy i podawania informacji do wiadomości publicznej na poziomie grupy, odpowiednie wymogi przejściowe powinny stosować się z uwzględnieniem niezbędnych zmian na poziomie grupy. W odniesieniu do wypłacalności grupy art. 218 ust. 2 i 3 stanowią podstawę wymogów dotyczących wypłacalności na potrzeby nadzoru w przypadkach stosowania nadzoru nad grupą, o którym mowa w art. 213. Metody i zasady obliczania wypłacalności grupy, o której mowa w art. 218, są szczegółowo określone w art. 220–235. Powyższe metody i obliczenia mają zastosowanie (bezpośrednio lub przez analogię) do przypadków stosowania nadzoru nad grupą, o którym mowa w art. 218. Jeżeli takie zasady dotyczące wypłacalności grupy odnoszą się do zasad wypłacalności na poziomie danego zakładu oraz jeżeli przejściowy system wypłacalności jest stosowany na poziomie poszczególnych zakładów, niezbędne może być dokonanie odpowiednich zmian zasad dotyczących wypłacalności grupy.

- (30) Wymogi przejściowe powinny mieć na celu unikanie zakłóceń rynku i ograniczanie wpływu na istniejące produkty, a także zapewnianie dostępności produktów ubezpieczeniowych. Przepisy przewidujące wymogi przejściowe powinny również umożliwiać właściwe uwzględnianie ważnych i cennych dla całego sektora informacji, które mają być uzyskane w wyniku ilościowej oceny wpływu (QIS5). Określone w dyrektywie 2009/138/WE przepisy przejściowe powinny bardziej szczegółowo określać elementy inne niż istotne, które mają zostać określone w aktach delegowanych. Podczas gdy maksymalne okresy obowiązywania przepisów przejściowych mają zostać ustalone w dyrektywie 2009/138/WE, rzeczywisty okres określony w danym akcie delegowanym może być krótszy i powinien odzwierciedlać szczególne właściwości przepisów i ułatwiać stosowanie nowego systemu. Wymogi przejściowe powinny być pod względem skutków co najmniej równoważne z obowiązującymi ramami w zakresie dyrektyw w sprawie ubezpieczeń i reasekuracji oraz nie powinny prowadzić do preferencyjnego traktowania zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji bądź niższego od obecnego poziomu ochrony ubezpieczających. W odniesieniu do wymogów wypłacalności oznacza to, że w ewentualnych okresach przejściowych nie powinny one przekraczać kapitałowego wymogu wypłacalności ani być niższe od sumy minimalnego wymogu kapitałowego i pięćdziesięciu procent różnicy pomiędzy kapitałowym wymogiem wypłacalności a minimalnym wymogiem kapitałowym. Wymogi przejściowe powinny zachęcać zakłady do jak najszybszego przejścia do spełniania szczególnych wymogów nowego systemu.
- (31) Z uwagi na to, że państwa członkowskie nie są w stanie zrealizować w dostatecznym stopniu celów niniejszej dyrektywy, a mianowicie poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zapewnienie wysokiego, efektywnego i spójnego poziomu regulacji ostrożnościowej i nadzoru ostrożnościowego, ochrony ubezpieczających i uposażonych, a przez to przedsiębiorstw i konsumentów, ochrony integralności, efektywności i właściwego funkcjonowania rynków finansowych, utrzymania

stabilności systemu finansowego oraz wzmocnienia koordynacji nadzoru na skalę międzynarodową, a skala działań pozwala na lepszą ich realizację na szczeblu Unii Europejskiej, Unia może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie powinna wykraczać poza to, co jest niezbędne do realizacji tych celów.

- (32) Do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja powinna zdać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z przedłożonych przez ESA projektów standardów technicznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie oraz przedstawić wszelkie stosowne wnioski.
- (33) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2003/71/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli ostateczne warunki oferty nie są zawarte ani w podstawowym prospekcie emisyjnym, ani w suplemencie, ostateczne warunki przedstawiane są inwestorom i przekazywane właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego, a także przekazywane, przez emitenta, oferującego lub osobę wnoszącą o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym, właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmujących państw członkowskich i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w momencie dokonywania publicznej oferty, niezwłocznie i, jeżeli to możliwe, przed rozpoczęciem oferty i dopuszczeniem do obrotu. Ostateczne warunki obejmują jedynie informacje związane z opisem papierów wartościowych i nie są wykorzystywane do uzupełnienia podstawowego prospektu emisyjnego. W takich przypadkach zastosowanie ma art. 8 ust. 1 lit. a).”;

- 2) art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji włączanych przez odniesienie.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia .../.... [ESMA].

ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych i przedstawia je Komisji najpóźniej do dnia 1 stycznia 2014 r.”;

- 3) art. 13 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych określających procedury zatwierdzania prospektu emisyjnego i warunków dotyczących zmiany terminów.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia .../.... [ESMA].

ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych i przedstawia je Komisji najpóźniej do dnia 1 stycznia 2014 r.”;

- 4) art. 14 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych określających przepisy ust. 1–4 dotyczące publikacji prospektu emisyjnego.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia .../.... [ESMA].

ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych i przedstawia je Komisji najpóźniej do dnia 1 stycznia 2014 r.”;

5) art. 15 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Komisji powierza się uprawnienia do określania przepisów dotyczących upowszechniania reklam zapowiadających zamiar publicznego oferowania papierów wartościowych lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym w szczególności przed podaniem do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego lub przed otwarciem subskrypcji oraz do określania przepisów ustanowionych w ust. 4.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia .../.... [ESMA].

ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych i przedstawia je Komisji najpóźniej do dnia 1 stycznia 2014 r.”.

Artykuł 2

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane związane z rozszerzeniem wykazu form określonych w załączniku III.”;

2) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, związane z ust. 2, akty delegowane określające najważniejsze aspekty, których dotyczyć mają zbiorcze dane statystyczne, oraz formę, strukturę, wykaz zawartości i datę publikacji tych informacji.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania ust. 2, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 4, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności dotyczących wzorów i struktury ujawnianych informacji.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu przedłożenia ich Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

3) w art. 33 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Jeśli wniosek o współpracę w zakresie kontroli na miejscu zgodnie z niniejszym artykułem został odrzucony lub nie został rozpatrzony w rozsądnym terminie, organy nadzoru mogą skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o pomoc tego organu zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../2010 [EIOPA]. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu.”;

4) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające informacje, o których mowa w ust. 1–4, w celu zapewnienia odpowiedniego stopnia spójności informacji przekazywanych organom nadzoru.”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania ust. 1 i 4, wraz z aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 6, w szczególności dotyczących wzorów i procedur przekazywania informacji organom nadzoru. Procedury te mogą, w stosownych przypadkach, obejmować wymogi w zakresie zatwierdzania.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r. ”;

5) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane doprecyzowujące okoliczności, w których może zostać ustanowiony narzut kapitałowy, metody jego kalkulacji oraz proces decyzyjny dotyczący ustalania, kalkulacji i likwidacji narzutów kapitałowych.”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania niniejszego artykułu, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 6, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności w zakresie procesu decyzyjnego

dotyczącego ustalania, kalkulacji i likwidacji narzutów kapitałowych, o których mowa w aktach delegowanych przyjmowanych na mocy ust. 6.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

6) w art. 38 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli wniosek o współpracę w zakresie kontroli na miejscu zgodnie z niniejszym artykułem został odrzucony lub nie został rozpatrzony w rozsądnym terminie, organy nadzoru mogą skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o pomoc tego organu zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../2010 [EIOPA]. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu.”;

7) art. 50 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 50
Akty delegowane*

1. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane w celu bliższego określenia:

a) elementów systemów, o których mowa w art. 41, 44, 46 i 47, a w szczególności obszarów objętych zarządzaniem aktywami i pasywami oraz polityką lokacyjną, w rozumieniu art. 44 ust. 2, zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji;

- b) funkcji, o których mowa w art. 44, 46, 47 i 48;
 - c) wymagań określonych w art. 42 i funkcji, których one dotyczą;
 - d) warunków, przy spełnieniu których można dokonywać outsourcingu, w szczególności w przypadku dostawców usług zlokalizowanych w państwach trzecich.
2. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia odpowiedniej spójności oceny, o której mowa w art. 45 ust. 1 lit. a), Komisja może przyjmować akty delegowane, zgodnie z art. 301a z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, w celu bliższego określenia elementów tej oceny.”;
- 8) w art. 51 ust. 2 akapit trzeci datę „31 października 2017 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2017 r.”;
- 9) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 52

Informacje dla Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz sprawozdania przygotowywane przez ten urząd

1. Państwa członkowskie nakładają na organy nadzoru wymóg corocznego przekazywania EIOPA następujących informacji:
- a) średniego narzutu kapitałowego na zakład oraz podziału nałożonych w poprzednim roku przez organ nadzoru narzutów kapitałowych, obliczonych jako odsetek kapitałowego wymogu wypłacalności, wykazanego odrębnie w następujący sposób:
 - (i) dla wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji;
 - (ii) dla zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność w zakresie ubezpieczeń na życie;
 - (iii) dla zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność w zakresie ubezpieczeń innych niż na życie;
 - (iv) dla zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność zarówno w zakresie ubezpieczeń na życie, jak i ubezpieczeń innych niż na życie;
 - (v) dla zakładów reasekuracji;
 - b) w odniesieniu do każdego z ujawnień określonych w lit. a) niniejszego ustępu, udziału narzutów kapitałowych nałożonych odpowiednio zgodnie z art. 37 ust. 1 lit. a), b) i c).
2. EIOPA corocznie ujawnia publicznie następujące informacje:
- a) dla wszystkich państw członkowskich łącznie, ogólny podział narzutów kapitałowych, obliczonych jako odsetek kapitałowego wymogu wypłacalności, dla każdej z następujących grup zakładów:

- (i) wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji;
 - (ii) zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność w zakresie ubezpieczeń na życie;
 - (iii) zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność w zakresie ubezpieczeń innych niż na życie;
 - (iv) zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność zarówno w zakresie ubezpieczeń na życie, jak i ubezpieczeń innych niż na życie;
 - (v) zakładów reasekuracji;
- b) w odniesieniu do każdego z państw członkowskich oddzielnie, podział narzutów kapitałowych, obliczonych jako odsetek kapitałowego wymogu wypłacalności, obejmujący wszystkie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji w danym państwie członkowskim;
 - c) w odniesieniu do każdego z ujawnień, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu, udział narzutów kapitałowych nałożonych odpowiednio zgodnie z art. 37 ust. 1 lit. a), b) i c).
3. EIOPA przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji informacje, o których mowa w ust. 2, wraz ze sprawozdaniem przedstawiającym stopień spójności w zakresie nadzoru między organami nadzoru w poszczególnych państwach członkowskich w odniesieniu do narzutów kapitałowych.”;
- 10) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 56

Sprawozdanie na temat wypłacalności i kondycji finansowej: akty delegowane i akty wykonawcze

Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane doprecyzowujące informacje, które muszą być ujawniane, oraz środki, za pomocą których należy tego dokonać.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania art. 53, 54 i 55, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w niniejszym artykule, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności dotyczących wzorów na potrzeby publicznego ujawniania informacji.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r. ”;

- 11) art. 58 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające bliżej korekty kryteriów podanych w art. 59 ust. 1 w celu uwzględnienia przyszłych zmian oraz zapewnienia jednolitego stosowania art. 57–63.”;

12) art. 69 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Takie ujawnienia informacji mogą mieć miejsce jedynie w przypadku gdy jest to niezbędne z powodu nadzoru ostrożnościowego. Państwa członkowskie gwarantują jednak, że informacje otrzymane zgodnie z art. 65 i art. 68 ust. 1 oraz informacje uzyskane w drodze kontroli na miejscu, o której mowa w art. 33, mogą zostać ujawnione jedynie za wyraźną zgodą organu nadzoru, od którego informacje te pochodzą, lub organu nadzoru państwa członkowskiego, w którym została przeprowadzona kontrola na miejscu.”;

13) w art. 71 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez organy nadzoru przy wykonywaniu swoich obowiązków spójności narzędzi nadzoru oraz praktyk nadzorczych w stosowaniu przepisów ustawowych i wykonawczych oraz wymogów administracyjnych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, że:

- a) organy nadzoru uczestniczą w działaniach EIOPA;
- b) organy nadzoru przestrzegają wytycznych i zaleceń EIOPA oraz podają przyczyny, jeżeli nie ma to miejsca;
- c) mandaty krajowe udzielone organom nadzoru nie stanowią przeszkody w wykonywaniu ich obowiązków jako członków EIOPA na podstawie niniejszej dyrektywy.”;

b) skreśla się ust. 3;

14) w art. 75 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające metody i założenia, które należy stosować przy wycenie aktywów i pasywów zgodnie z ust. 1.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu:

- a) określenia warunków stosowania ust. 1, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 2, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, dotyczących:

- (i) sposobu wyceny w przypadkach, w których brak jest notowań lub notowania nie są zgodne z ust. 1 i 2;
 - (ii) zgodności międzynarodowych standardów rachunkowości zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 ze sposobem wyceny określonym w niniejszym artykule;
- b) określenia warunków stosowania ust. 1, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 2, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności dotyczących metod i założeń, które należy stosować przy wycenie aktywów i pasywów zgodnie z ust. 1, w tym alternatywne metody wyceny, które należy stosować w przypadku gdy międzynarodowe standardy rachunkowości zatwierdzone przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady¹¹, są czasowo bądź trwale niezgodne z metodą wyceny określoną w niniejszym artykule.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

- 15) dodaje się art. 77a w brzmieniu:

Artykuł 77a

„Informacje techniczne opracowywane przez Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

EIOPA publikuje informacje techniczne, w tym odpowiednią strukturę czasową stóp procentowych papierów wartościowych pozbawionych ryzyka. Jeżeli EIOPA odnotowuje premię za stałość aktywów na rynkach finansowych w okresach zaburzeń płynności, publikowane są również informacje na temat premii za stałość aktywów, w tym jej wysokość. EIOPA przeprowadza analizę premii za stałość aktywów i opracowuje informacje w sposób przejrzysty, obiektywny i wiarygodny. Informacje na potrzeby wszystkich tych celów opracowywane są zgodnie z metodami i założeniami, które mogą obejmować formuły lub ustalenia dokonane przez EIOPA.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, są publikowane dla każdej odpowiedniej waluty co najmniej co w kwartał, w sposób zgodny z metodami, o których mowa w art. 86.”;

- 16) art. 86 otrzymuje brzmienie:

¹¹ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

*„Artykuł 86
Akty delegowane i akty wykonawcze*

Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające:

- a) metody aktuarialne i statystyczne służące do obliczenia najlepszego oszacowania, o którym mowa w art. 77 ust. 2;
- b) metody, zasady i techniki służące do określania odpowiedniej struktury czasowej stóp procentowych papierów wartościowych pozbawionych ryzyka, stosowanej przy obliczaniu najlepszego oszacowania, o którym mowa w art. 77 ust. 2;
- c) okoliczności, w których rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane są jako całość lub jako suma najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka, oraz metody stosowane w przypadku gdy rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe oblicza się jako całość;
- d) metody i założenia stosowane do obliczania marginesu ryzyka, w tym służące określeniu kwoty dopuszczalnych środków własnych koniecznych do pokrycia zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz służące kalibracji stopy kosztu kapitału;
- e) grupy ubezpieczeń, w oparciu o które dokonuje się segmentacji zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w celu ustalenia wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;
- f) standardy, które należy spełnić w celu zapewnienia adekwatności, kompletności i dokładności danych wykorzystywanych przy ustalaniu wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, oraz szczególne okoliczności, w których przy obliczaniu najlepszego oszacowania właściwe jest zastosowanie przybliżeń, w tym indywidualnego podejścia;
- g) metody stosowane do obliczania dostosowania z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, o którym mowa w art. 81, którego celem jest uwzględnienie strat oczekiwanych w związku z niewykonaniem zobowiązania przez kontrahenta;
- h) jeżeli to konieczne, uproszczone metody i techniki służące do ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w celu zagwarantowania, że metody aktuarialne i statystyczne, o których mowa w lit. a) i d), są proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk ponoszonych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, w tym również przez zależne zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji;
- i) szczegółowe kryteria dotyczące elementów informacji technicznych, metod obliczania i założeń, oraz, w stosownych przypadkach, formuł i ustaleń, według których informacje mają być opracowywane przez EIOPA zgodnie z art. 77a.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania art. 77 ust. 2, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–h) niniejszego artykułu, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

17) w art. 92 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 92
Akty delegowane i akty wykonawcze”*

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające:

- a) kryteria i procedurę stosowane przez organy nadzoru w przypadku zatwierdzania uzupełniających środków własnych zgodnie z art. 90;
- b) traktowanie udziałów kapitałowych w rozumieniu art. 212 ust. 2 akapit trzeci w instytucjach finansowych i instytucjach kredytowych w odniesieniu do określania środków własnych.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków określonych w art. 90, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności dotyczących procedury zatwierdzania uzupełniających środków własnych przez organy nadzoru.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

18) art. 97 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 97
Akty delegowane i akty wykonawcze*

1. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające:

- a) wykaz pozycji środków własnych, w tym pozycji, o których mowa w art. 96, które uznaje się za spełniające kryteria określone w art. 94, zawierający dla każdej pozycji środków własnych dokładny opis cech, które stanowiły podstawę jej klasyfikacji;
- b) metody stosowane przez organy nadzoru przy zatwierdzaniu oceny i klasyfikacji pozycji środków własnych nieobjętych wykazem, o którym mowa w lit. a);

Komisja dokonuje regularnego przeglądu i, w stosownych przypadkach, aktualizacji wykazu, o którym mowa w ust. 1 lit. a), w świetle zmian zachodzących na rynku.

2. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania art. 93–96, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności dotyczących metod klasyfikacji.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

19) art. 99 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 99
Akty delegowane i akty wykonawcze*

1. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające:
 - a) limity ilościowe, o których mowa w art. 98 ust. 1 i 2;
 - b) dostosowania, jakich powinno się dokonać w celu odzwierciedlenia braku możliwości dokonania transferu tych pozycji środków własnych, które można wykorzystać jedynie do pokrycia strat wynikających z określonego segmentu zobowiązań lub określonego rodzaju ryzyka (fundusze wyodrębnione).

2. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania art. 98, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności dotyczących dostosowań w zakresie funduszy wyodrębnionych.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

- 20) dodaje się art. 109a w brzmieniu:

*„Artykuł 109a
Zharmonizowane dane techniczne na potrzeby standardowej formuły: rola Europejskiego
Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych*

1. Na potrzeby oceniania technik ograniczania ryzyka, o których mowa w art. 101 ust. 5, ułatwiania obliczania modułu ryzyka rynkowego, o którym mowa w art. 105 ust. 5, oraz, w stosownych przypadkach, ułatwiania obliczania modułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, o którym mowa w art. 105 ust. 6, EIOPA:
 - a) dokonuje oceny kwalifikowania się zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej i przyznaje oceny zdolności kredytowej według obiektywnej skali oceny jakości kredytowej;
 - b) publikuje wykaz władz regionalnych i lokalnych, wobec których ekspozycje należy traktować jako ekspozycje wobec rządu;
 - c) określa indeks akcji, o którym mowa w art. 106 ust. 2, oblicza symetryczne dostosowanie, o którym mowa w art. 106, i regularnie publikuje obydwa zbiory informacji;
 - d) określa dostosowania, którym należy poddać waluty powiązane z euro w podmodule ryzyka walutowego, o którym mowa w art. 105 ust. 5.

2. Do celów ułatwiania obliczania modułu ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych, o którym mowa w art. 105 ust. 4, EIOPA oblicza i publikuje odchylenia standardowe w odniesieniu do określonych krajowych aktów prawnych państw członkowskich, które pozwalają na podział wypłat roszczeń w związku z ryzykiem ubezpieczeniowym w ubezpieczeniach zdrowotnych pomiędzy zakładem ubezpieczeń a zakładem reasekuracji i które spełniają określone kryteria.”;
- 21) art. 111 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 111
Akty delegowane i akty wykonawcze”*

1. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające:
- a) standardową formułę zgodnie z przepisami art. 101 i art. 103–109;
 - b) wszelkie podmoduły konieczne lub lepiej pokrywające ryzyka wchodzące w zakres poszczególnych modułów ryzyka, o których mowa w art. 104, oraz wszelkie późniejsze aktualizacje;

- c) metody, założenia i standardowe parametry stosowane przy obliczaniu każdego z modułów ryzyka i podmodułów podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności określonych w art. 104, 105 i 304, symetryczny mechanizm dostosowania i odpowiedni, wyrażony liczbą miesięcy okres, o których mowa w art. 106, a także odpowiednie podejście do integracji metody, o której mowa w art. 304, przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności zgodnie ze standardową formułą;
- d) parametry korelacji, w tym w razie potrzeby parametry ustanowione w załączniku IV, a także procedury ich aktualizacji;
- e) w przypadku gdy zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji stosują techniki ograniczania ryzyka, metody i założenia stosowane przy ocenie zmian profilu ryzyka danego zakładu i przy dostosowywaniu obliczeń kapitałowego wymogu wypłacalności;
- f) kryteria jakościowe, które muszą spełniać techniki ograniczania ryzyka, o których mowa w lit. e), celem zapewnienia skutecznego przeniesienia ryzyka na podmiot trzeci;
- g) metody i parametry stosowane przy ocenie wymogu kapitałowego dla ryzyka operacyjnego określonego w art. 107, w tym wartość procentową, o której mowa w art. 107 ust. 3;
- h) metody i dostosowania stosowane w celu odzwierciedlenia ograniczonego zakresu dywersyfikacji ryzyka zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w odniesieniu do wyodrębnionych funduszy;
- i) metodę stosowaną przy obliczaniu dostosowania z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych lub podatków odroczonech do pokrywania strat określonego w art. 108;
- j) część standardowych parametrów w modułach ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach na życie, ubezpieczeniach innych niż na życie i ubezpieczeniach zdrowotnych, które mogą zostać zastąpione przez parametry specyficzne dla danego zakładu, jak określono w art. 104 ust. 7;
- k) kryteria związane ze standardowymi metodami stosowanymi przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przy obliczaniu parametrów specyficznych dla danego zakładu, o których mowa w lit. j), oraz wszelkie kryteria w odniesieniu do kompletności, dokładności i adekwatności stosowanych danych, które muszą zostać spełnione przed uzyskaniem zatwierdzenia przez organ nadzoru, oraz procedurę niezbędną w celu otrzymania takiego zatwierdzenia;
- l) uproszczone obliczenia ustanowione dla poszczególnych podmodułów i modułów ryzyka oraz kryteria, które muszą spełniać zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, w tym również zależne zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, aby móc korzystać z każdego z tych uproszczeń, jak określono w art. 109;

- m) podejście stosowane w przypadku zakładów zależnych w rozumieniu art. 212 do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności, a zwłaszcza do obliczania podmodułu ryzyka związanego z inwestowaniem w akcje, o którym mowa w art. 105 ust. 5, z uwzględnieniem prawdopodobnego ograniczenia zmienności wartości tych zakładów zależnych, wynikającego ze strategicznego charakteru tych inwestycji i z wpływu wywieranego na te zakłady zależne przez zakład posiadający w nich udziały kapitałowe;
 - n) szczegółowe kryteria dotyczące kwalifikowania się zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej i przyznawania ocen zdolności kredytowej według skali oceny jakości kredytowej, o której mowa w art. 109 ust. 1 lit. a);
 - o) szczegółowe kryteria dotyczące indeksu akcji, o którym mowa w art. 109a ust. 1 lit. c);
 - p) szczegółowe kryteria dotyczące dostosowań, którym należy poddać waluty powiązane z euro do celów ułatwienia obliczania podmodułu ryzyka walutowego, o którym mowa w art. 109a ust. 1 lit. d);
 - q) szczegółowe kryteria, które powinny spełniać uzgodnienia dotyczące krajowych aktów prawnych, oraz wymogi dotyczące obliczania odchylenia standardowego do celów ułatwienia obliczania modułu ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych, o którym mowa w art. 109a ust. 2.
2. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające limity ilościowe i kryteria dopuszczalności aktywów. Takie akty delegowane stosuje się do aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, z wyłączeniem aktywów posiadanych w związku z umowami ubezpieczenia na życie, w których ryzyko inwestycyjne ponoszą ubezpieczający. Komisja dokonuje przeglądu tych środków w świetle zmian zachodzących w odniesieniu do standardowej formuły i rynków finansowych.
3. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia:
- a) warunków stosowania art. 101–110, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 1 lit. a)–m), w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi; oraz
 - b) zestandaryzowanych metod stosowanych do obliczania parametrów specyficznych dla danego zakładu zgodnie z ust. 1 lit. j).
- Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].
- EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;
- 22) art. 114 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 114
Akty delegowane i akty wykonawcze*

1. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające:
- a) procedurę, którą należy stosować przy zatwierdzaniu modelu wewnętrznego;
 - b) dostosowania, których należy dokonać w standardach określonych w art. 120–125 w świetle ograniczonego zakresu stosowania częściowego modelu wewnętrznego;
 - c) procedury, które należy stosować przy zatwierdzaniu większych zmian modelu wewnętrznego i wprowadzaniu zmian do polityki wprowadzania zmian do modelu wewnętrznego, o której mowa w art. 115;
 - d) podejścia obejmujące w stosownych przypadkach techniki domyślne pozwalające na pełną integrację częściowego modelu wewnętrznego ze standardową formułą kapitałowego wymogu wypłacalności i wymogi dotyczące stosowania technik alternatywnych.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania art. 112–126, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności dotyczących procedur, dostosowań i alternatywnych technik, o których mowa w tym ustępie. Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie drugim, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA]. EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

- 23) art. 127 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 127
Akty delegowane i akty wykonawcze*

Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, w związku z art. 120–126 akty delegowane dotyczące stosowania modeli wewnętrznych w całej Unii.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania art. 120–126, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w akapicie pierwszym, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w zdaniu drugim, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA]. EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

- 24) art. 129 ust. 1 lit. d) pkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) 3 200 000 EUR w przypadku zakładów reasekuracji z wyjątkiem zależnych zakładów reasekuracji, w przypadku których minimalny wymóg kapitałowy wynosi nie mniej niż 1 100 000 EUR,”;

- 25) w art. 129 ust. 3 akapit drugi datę „31 października 2014 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2014 r.”;
- 26) w art. 129 ust. 5 datę „31 października 2017 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2017 r.”;
- 27) art. 130 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 130
Akty delegowane*

Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające szczegóły obliczania minimalnego wymogu kapitałowego, o którym mowa w art. 128 i 129.”;

- 28) w art. 131 akapit pierwszy daty „31 października 2012 r.” i „31 października 2013 r.” zastępuje się odpowiednio datami „31 grudnia 2012 r.” i „31 grudnia 2013 r.”;
- 29) art. 135 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 135
Akty delegowane*

- 1. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające wymogi jakościowe w następujących obszarach:
 - a) określanie, pomiar i monitorowanie ryzyk wynikających z lokat w odniesieniu do art. 132 ust. 2 akapit pierwszy, zarządzanie tymi ryzykami i przedstawianie sprawozdań na ich temat;
 - b) określanie, pomiar i monitorowanie szczególnych ryzyk wynikających z lokowania w instrumenty pochodne i aktywa, o których mowa w art. 132 ust. 4 akapit drugi, zarządzanie tymi ryzykami i przedstawianie sprawozdań na ich temat.
- 2. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające:
 - a) wymogi, które muszą spełniać przedsiębiorstwa przekształcające pożyczki w zbywalne papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe (jednostki inicjujące), by zakład ubezpieczeń lub reasekuracji miał prawo lokować w takie papiery wartościowe lub instrumenty wyemitowane po dniu 1 stycznia 2011 r., w tym wymogi zapewniające zachowanie przez jednostkę inicjującą udziału gospodarczego netto w wysokości przynajmniej 5 %;

- b) wymogi jakościowe, które muszą spełniać zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji lokujące w takie papiery wartościowe lub instrumenty finansowe;
- c) konsekwencje naruszenia wymogów określonych w lit. a) i b) niniejszego ustępu, w tym, w odpowiednich przypadkach, niezależnie od art. 101 ust. 3, środki nakładające proporcjonalny dodatkowy narzut kapitałowy.”;

30) w art. 138 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wyjątkowego spadku na rynkach finansowych stwierdzonego przez EIOPA zgodnie z niniejszym ustępem organ nadzoru może przedłużyć termin ustanowiony w ust. 3 akapit drugi o odpowiedni okres, z uwzględnieniem wszelkich istotnych czynników.”;

- b) dodaje się akapity czwarty i piąty w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla uprawnień EIOPA wynikających z art. 18 rozporządzenia .../..., do celów niniejszego ustępu EIOPA, na wniosek zainteresowanego organu nadzoru, kieruje do organu nadzoru składającego wniosek indywidualną decyzję stwierdzającą istnienie wyjątkowego spadku na rynkach finansowych. Wyjątkowy spadek na rynkach finansowych ma miejsce, jeśli jeden zakład ubezpieczeń lub reasekuracji bądź więcej takich zakładów nie jest w stanie spełnić jednego z wymogów określonych w ust. 3 niniejszego artykułu w okresie w nim wyznaczonym na skutek spadku na rynkach finansowych, który jest nieprzewidziany, gwałtowny i poważny, ma inny charakter niż spadki występujące w ramach cyklu koniunkturalnego oraz który wpłynął już poważnie i niekorzystnie na sytuację finansową jednego zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji bądź większej liczby takich zakładów, stanowiących łącznie znaczną część rynku ubezpieczeń bądź reasekuracji w jednym państwie członkowskim bądź większej liczbie tych państw.

Co najmniej raz na miesiąc EIOPA sprawdza, czy warunki, o których mowa w akapicie czwartym, nadal mają zastosowanie w dniu przeglądu i uchyla tę decyzję, jeśli jeden warunek lub więcej warunków, o których mowa w akapicie czwartym i które stanowiły podstawę decyzji, nie są już spełniane. W tym celu EIOPA kieruje indywidualną decyzję do zainteresowanego organu nadzoru, w której stwierdza, że wyjątkowy spadek na rynkach finansowych nie ma już miejsca.”;

31) art. 143 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 143
Akty delegowane*

1. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające procedury, które ma zastosować EIOPA przy stwierdzaniu istnienia wyjątkowego spadku na rynkach finansowych, a także czynniki, które należy uwzględnić do celów stosowania art. 138 ust. 4, w tym maksymalny odpowiedni okres, wyrażony jako łączna liczba miesięcy, który powinien być taki sam dla wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, jak określono w art. 138 ust. 4 akapit pierwszy.

2. Jeżeli jest to niezbędne do zwiększenia spójności, Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające dalsze szczegóły dotyczące planu naprawczego, o którym mowa w art. 138 ust. 2, i planu finansowego, o którym mowa w art. 139 ust. 2, oraz w odniesieniu do art. 141, wykazując należytą dbałość o uniknięcie skutków procyklicznych.”;

32) w art. 155 ust. 3 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ponadto organ nadzoru przyjmującego państwa członkowskiego może skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o pomoc tego organu zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../2010 [EIOPA]. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu.”;

33) w art. 158 ust. 2 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ponadto organ nadzoru przyjmującego państwa członkowskiego może skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o pomoc tego organu zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../2010 [EIOPA]. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu.”;

34) w art. 172 wprowadza się następujące zmiany:

35) a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające kryteria oceny równoważności systemów wypłacalności stosowanych w państwach trzecich do działalności reasekuracyjnej zakładów, których siedziba znajduje się w danym państwie trzecim, z systemem wypłacalności ustanowionym w tytule I...”;

b) dodaje się ust. 4, 5 i 6 w brzmieniu:

„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i art. 134 ust. 1 akapit drugi w okresie przejściowym należy zapewnić takie samo jak przewidziano w art. 172 ust. 3 i art. 134 ust. 1 akapit drugi traktowanie umów reasekuracji zawartych z zakładami posiadającymi siedzibę w państwie trzecim, którego system wypłacalności najprawdopodobniej nie spełni w pełni kryteriów oceny równoważności, o których mowa w ust. 1, do dnia 31 grudnia 2012 r. Okres przejściowy wynosi maksymalnie 5 lat od daty określonej w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy. Odstępstwo to stosuje się tylko wówczas, gdy Komisja przyjęła zgodnie z ust. 6 decyzję o spełnieniu przez państwo trzecie określonych wymogów.

5. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków art. 301b i 301c, akty delegowane określające w odniesieniu do ust. 4 długość okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 5 lat, i warunki, które ma spełnić państwo trzecie. Warunki te obejmują zobowiązania organów nadzoru, osiągnięty przez nie stopień spójności z równoważnym systemem w określonym okresie, istniejący bądź zamierzony kształt systemu oraz kwestie współpracy, wymiany informacji i obowiązek zachowania tajemnicy służbowej.

6. W odniesieniu do systemów wypłacalności, o których mowa w ust. 4, Komisja może, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 301 ust. 2, przyjąć decyzję o spełnieniu przez państwo trzecie warunków określonych w art. 174 ust. 4 i w akcie delegowanym.

Decyzje te są regularnie poddawane przeglądowi.”;

36) art. 210 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane dokładniej określające przepisy zawarte w ust. 1 w odniesieniu do zarządzania ryzykami wynikającymi z działalności w zakresie reasekuracji ograniczonej oraz ich monitorowania i kontroli.”;

37) w art. 211 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające:

- a) zakres udzielanego zezwolenia;
- b) obowiązkowe warunki, które muszą być zamieszczone we wszystkich sporządzanych umowach;
- c) wymogi, o których mowa w art. 42, dotyczące kwalifikacji i reputacji osób kierujących spółką celową (podmiotem specjalnego przeznaczenia);
- d) wymogi dotyczące kwalifikacji i reputacji akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczny pakiet akcji w spółce celowej (podmiocie specjalnego przeznaczenia);
- e) prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowe, odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej i wymagania dotyczące zarządzania ryzykiem;
- f) wymagania dotyczące informacji z zakresu rachunkowości i nadzoru oraz informacji statystycznych;
- g) wymogi wypłacalności.

Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające procedury zatwierdzania spółek celowych przez organy nadzoru oraz – w przypadkach, w których spółka celowa przejmująca ryzyko od zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji jest ustanawiana w państwie członkowskim nie będącym państwem członkowskim, w którym zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji otrzymał zezwolenie – procedury współpracy i wymiany informacji między organami nadzoru.

3. Spółki celowe, które uzyskały zezwolenie przed dniem 31 grudnia 2012 r., podlegają prawu państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia danej spółce celowej. Jednak wszelka nowa działalność rozpoczęta przez spółkę celową po tej dacie podlega przepisom ust. 1 i 2.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków dotyczących stosowania się niniejszego artykułu, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 2, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności dotyczących procedury zatwierdzania przez organy nadzoru spółek celowych oraz procedur współpracy i wymiany informacji między organami nadzoru.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

38) art. 216 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające okoliczności, w jakich może zostać podjęta decyzja, o której mowa w ust. 1.”;

39) art. 217 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające okoliczności, w jakich może zostać podjęta decyzja, o której mowa w ust. 1.”;

40) art. 227 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Czyniąc to, organ sprawujący nadzór nad grupą konsultuje się z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru oraz z EIOPA przed podjęciem decyzji w sprawie równoważności.”;

41) art. 227 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające kryteria oceny równoważności systemu wymogów dotyczących wypłacalności danego państwa trzeciego z systemem określonym w tytule I rozdział VI.”;

42) w art. 227 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit drugi w okresie przejściowym państwa członkowskie mogą przewidzieć, że obliczanie wypłacalności grupy uwzględnia, w odniesieniu do zakładu, o którym mowa w tym akapicie, kapitałowy wymóg wypłacalności i środki własne dopuszczalne na pokrycie tego wymogu określone przez dane państwo trzecie. Okres przejściowy wynosi maksymalnie 5 lat od daty

określonej w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy. Odstępstwo to stosuje się tylko wówczas, gdy Komisja przyjęła zgodnie z ust. 7 decyzję o spełnieniu przez państwo trzecie określonych wymogów.

7. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków art. 301b i 301c, akty delegowane określające w odniesieniu do ust. 6 długość okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 5 lat, i warunki, które ma spełnić państwo trzecie. Warunki te obejmują zobowiązania organów nadzoru, osiągnięty przez nie stopień spójności z równoważnym systemem w określonym okresie, istniejący bądź zamierzony kształt systemu oraz kwestie współpracy, wymiany informacji i obowiązek zachowania tajemnicy służbowej.

8. W odniesieniu do systemów wypłacalności państw trzecich, o których mowa w ust. 6, Komisja może przyjąć decyzję o spełnieniu przez dane państwo członkowskie wymogów określonych w ust. 4 i w akcie delegowanym.

Decyzje te przyjmowane są po konsultacji z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 301 ust. 2. Decyzje te są regularnie poddawane przeglądowi.”;

43) art. 231 ust. 3–6 otrzymuje brzmienie:

„3. W trakcie okresu, o którym mowa w ust. 2, organ sprawujący nadzór nad grupą i dowolny inny zainteresowane organ nadzoru może skonsultować się z EIOPA. Z EIOPA należy skonsultować się również, jeżeli wnosi o to zakład posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie.

W przypadku konsultacji z EIOPA informuje się wszystkie zainteresowane organy nadzoru, a okres, o którym mowa w ust. 2, przedłuża się o dwa miesiące.

4. Organ sprawujący nadzór nad grupą przekazuje wnioskodawcy dokument zawierający wspólną decyzję, o której mowa w ust. 2, wraz z pełnym uzasadnieniem.

Jeżeli zasięgnięto opinii EIOPA zgodnie z ust. 3, zainteresowane organy nadzoru należycie uwzględniają jego opinie przed podjęciem wspólnej decyzji. Organ sprawujący nadzór nad grupą przekazuje wnioskodawcy wspólną decyzję w postaci dokumentu zawierającego pełne uzasadnienie oraz objaśnienie wszelkich znacznych odstępstw od stanowiska przyjętego przez EIOPA.”;

5. W przypadku nieprzyjęcia wspólnej decyzji w terminach, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, organ sprawujący nadzór nad grupą podejmuje własną decyzję w sprawie wniosku.

Podejmując decyzję, organ sprawujący nadzór nad grupą należycie uwzględnia:

- a) wszelkie opinie i zastrzeżenia innych zainteresowanych organów nadzoru wyrażone w stosownym okresie;
- b) w przypadku konsultacji z EIOPA, jego opinię.

Organ sprawujący nadzór nad grupą przekazuje wnioskodawcy oraz pozostałym zainteresowanym organom nadzoru decyzję w postaci dokumentu zawierającego pełne uzasadnienie oraz objaśnienie wszelkich znacznych odstępstw od stanowiska przyjętego przez EIOPA.

Decyzja jest uznawana za rozstrzygającą i jest stosowana przez zainteresowane organy nadzoru.

6. Jeżeli na koniec okresów, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, którykolwiek z zainteresowanych organów nadzoru skierował sprawę do EIOPA zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../... [EIOPA], organ sprawujący nadzór nad grupą odracza decyzję i oczekuje decyzji EIOPA, którą EIOPA może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, i podejmuje decyzję zgodną z decyzją EIOPA.

Okresy, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, uznaje się za okres pojedynczy w rozumieniu art. 19 ust. 2 tego rozporządzenia.

EIOPA podejmuje decyzję w ciągu jednego miesiąca. Po upływie okresów, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, lub po podjęciu wspólnej decyzji sprawy nie kieruje się do EIOPA.”;

44) art. 234 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 234
Akty delegowane*

Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające zasady techniczne i metody ustanowione w art. 220-229 oraz sposób stosowania art. 230-233 w celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów w Unii.”;

45) w art. 237 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„3. W okresie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku rozbieżnych opinii dotyczących zatwierdzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, organ sprawujący nadzór nad grupą lub dowolny inny zainteresowany organ nadzoru może skonsultować się z EIOPA. W przypadku konsultacji z EIOPA informuje się wszystkie zainteresowane organy nadzoru, a okres, o którym mowa w ust. 2, przedłuża się o jeden miesiąc.

Jeżeli zasięgnięto opinii EIOPA, zainteresowane organy nadzoru należycie uwzględniają jego opinie przed podjęciem wspólnej decyzji.

4. Organ nadzoru, który udzielił zezwolenia jednostce zależnej, przekazuje wnioskodawcy wspólną decyzję, o której mowa w ust. 2 i 3, w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem oraz wyjaśnienie wszelkich jej elementów istotnie odbiegających od stanowiska przyjętego przez EIOPA, jeżeli zasięgnięto jego opinii. Wspólną decyzję uznaje się za rozstrzygającą i jest ona stosowana przez zainteresowane organy nadzoru.

5. W przypadku niepodjęcia przez zainteresowane organy nadzoru wspólnej decyzji w terminach, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, organ sprawujący nadzór nad grupą podejmuje własną decyzję w sprawie wniosku.

Podejmując decyzję, organ sprawujący nadzór nad grupą należycie uwzględni:

- a) wszelkie opinie i zastrzeżenia innych zainteresowanych organów nadzoru wyrażone w wyznaczonym terminie;
- b) wszelkie zastrzeżenia pozostałych organów nadzoru należących do kolegium organów nadzoru wyrażone w wyznaczonym terminie;
- c) w przypadku konsultacji z EIOPA, jego opinię.

Decyzja wydawana jest w postaci dokumentu zawierającego pełne uzasadnienie oraz wyjaśnienie wszelkich istotnych odstępstw od zastrzeżeń pozostałych zainteresowanych organów nadzoru oraz od opinii EIOPA. Organ sprawujący nadzór nad grupą przekazuje egzemplarz decyzji wnioskodawcy i pozostałym zainteresowanym organom nadzoru.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Jeżeli na koniec okresów, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, którykolwiek z zainteresowanych organów nadzoru skierował sprawę do EIOPA zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../... [EIOPA], zainteresowany organ nadzoru odracza decyzję i oczekuje decyzji EIOPA, którą EIOPA może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, i podejmuje decyzję zgodną z decyzją EIOPA.

Okresy, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, uznaje się za okres pojedynczy w rozumieniu art. 19 ust. 2 tego rozporządzenia. EIOPA podejmuje decyzję w ciągu jednego miesiąca. Po upływie okresów, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, lub po podjęciu wspólnej decyzji sprawy nie kieruje się do EIOPA.”;

46) art. 238 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku braku jednomyślności między organem nadzoru a organem sprawującym nadzór nad grupą każdy z organów nadzoru może w ciągu jednego miesiąca od otrzymania wniosku organu nadzoru skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o pomoc tego organu zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../... [EIOPA]. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu i podejmuje decyzję w ciągu dwóch miesięcy od takiego przekazania. Sprawy nie przekazuje się EIOPA po upływie okresu jednego miesiąca, o którym mowa w niniejszym akapicie, ani po osiągnięciu przez kolegium porozumienia zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

Organ nadzoru, który udzielił zezwolenia tej jednostce zależnej, odracza decyzję i oczekuje decyzji, którą EIOPA może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia i podejmuje decyzję zgodną z decyzją EIOPA.

W decyzji podaje się jej pełne uzasadnienie.

Decyzję przedstawia się jednostce zależnej i kolegium organów nadzoru.”;

47) w art. 239 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku braku jednomyślności między organem nadzoru a organem sprawującym nadzór nad grupą w zakresie zatwierdzenia planu naprawczego na koniec okresu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub zatwierdzenia proponowanych środków na koniec okresu jednego miesiąca, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, na końcu odpowiedniego terminu każdy organ nadzoru może skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o pomoc tego organu zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../... [EIOPA]. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu i podejmuje decyzję w ciągu jednego miesiąca od takiego przekazania. Sprawy nie przekazuje się EIOPA po upływie właściwego terminu, o którym mowa w niniejszym akapicie, ani po osiągnięciu przez kolegium porozumienia zgodnie z ust. 1 akapit drugi lub ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu.

Organ nadzoru, który udzielił zezwolenia tej jednostce zależnej, odracza decyzję i oczekuje decyzji, którą EIOPA może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia i podejmuje ostateczną decyzję zgodną z decyzją EIOPA.

W decyzji podaje się jej pełne uzasadnienie.

Decyzję przedstawia się jednostce zależnej i kolegium organów nadzoru.”;

48) art. 241 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 241
Jednostki zależne zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji:
akty delegowane*

Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające:

- a) określenia kryteriów, jakie mają być stosowane przy ocenie spełnienia warunków przewidzianych w art. 236;
- b) określenia kryteriów, jakie mają być stosowane przy ocenie, co należy uznać za sytuacje nadzwyczajne, o których mowa w art. 239 ust. 2 oraz
- c) określenia procedur, jakich mają przestrzegać organy nadzoru, dokonując wymiany informacji, wykonując swoje prawa i wypełniając obowiązki zgodnie z art. 237–240.”;

49) w art. 242 ust. 1 datę „31 października 2014 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2014 r.”;

50) w art. 242 ust. 2 datę „31 października 2015 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2015 r.”;

51) art. 244 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do celów ust. 2 i 3 Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane dotyczące definicji i identyfikacji znacznej koncentracji ryzyka oraz zgłaszania koncentracji ryzyka.”;

52) art. 245 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do celów ust. 2 i 3 Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane dotyczące definicji i identyfikacji istotnych transakcji wewnątrz grupy oraz zgłaszania takich transakcji.”;

53) art. 247 ust. 4–7 otrzymuje brzmienie:

„4. W okresie trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 3 akapit trzeci, każdy zainteresowany organ nadzoru może wnioskować o zasięgnięcie opinii EIOPA. W przypadku konsultacji z EIOPA okres ten przedłuża się o dwa miesiące.

5. W przypadku konsultacji z EIOPA zainteresowane organy nadzoru przed podjęciem wspólnej decyzji należycie uwzględniają opinię EIOPA. Wspólna decyzja jest przedstawiona w dokumencie obejmującym pełne uzasadnienie i wyjaśnienie wszelkich znacznych odstępstw od opinii EIOPA.

6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji odstępującej od kryteriów zawartych w ust. 2 niniejszego artykułu zadania organu sprawującego nadzór nad grupą wykonuje organ nadzoru określony zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Jeżeli jednak na koniec okresów wskazanych w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu którykolwiek z zainteresowanych organów nadzoru skierował sprawę do EIOPA zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../... [EIOPA], oczekują one decyzji EIOPA.

Okresy, o których mowa odpowiednio w ust. 3 i 4, uznaje się za okres pojedynczy w rozumieniu art. 19 ust. 2 tego rozporządzenia. EIOPA podejmuje decyzję w ciągu jednego miesiąca. Sprawy nie przekazuje się EIOPA po podjęciu wspólnej decyzji.

Zadania organu sprawującego nadzór nad grupą wykonuje organ nadzoru określony w decyzji podjętej EIOPA. Decyzję przedstawia się grupie i kolegium organów nadzoru.

7. EIOPA co najmniej raz w roku informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję o wszelkich poważnych trudnościach w stosowaniu kryteriów wymienionych w ust. 2, 3 i 6.

W razie wystąpienia jakichkolwiek poważnych trudności w związku ze stosowaniem kryteriów określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające te kryteria.”;

54) w art. 248 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się następujący akapit:

„Jeżeli organ sprawujący nadzór nad grupą nie wypełni zadań, o których mowa w ust. 1, lub jeżeli członkowie kolegium nie współpracują w stopniu wymaganym w niniejszym ustępie, każdy zainteresowany organ nadzoru może skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o pomoc tego organu zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../2010 [EIOPA]. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 11 tego rozporządzenia.”;

b) ust. 4 akapity drugi i trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku rozbieżnych opinii w kwestii ustaleń dotyczących koordynacji dowolny członek kolegium organów nadzoru może skierować sprawę do EIOPA.

Po konsultacji z zainteresowanymi organami nadzoru organ sprawujący nadzór nad grupą należycie uwzględni wszelkie opinie przedstawione przez EIOPA w terminie dwóch miesięcy, zanim podejmie ostateczną decyzję. Decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego pełne uzasadnienie oraz wyjaśnienie wszelkich znacznych odstępstw od opinii wydanej przez EIOPA. Organ sprawujący nadzór nad grupą przekazuje decyzję pozostałym zainteresowanym organom nadzoru.”;

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych dotyczących działalności operacyjnej kolegiów.

Wspomniane wykonawcze standardy techniczne przyjmuje się zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../... [EIOPA]. EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2011 r. i opracowuje zweryfikowane projekty standardów w celu przedłożenia ich Komisji nie rzadziej niż co trzy lata.

7. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane dotyczące koordynacji nadzoru nad grupą do celów ust. 1–6, w tym definicję „istotnego oddziału.”;

55) w art. 249 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli dany organ nadzoru nie przekazał stosownych informacji bądź wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany stosownych informacji, został odrzucony lub nie został rozpatrzony w rozsądnym terminie, organy nadzoru mogą skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o pomoc tego organu.

Jeżeli sprawa została skierowana do EIOPA, nie naruszając postanowień art. 258 TFUE, EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr .../2010 [EIOPA].”;

56) w art. 249 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające informacje, jakie muszą być systematycznie gromadzone przez organ sprawujący nadzór nad grupą i przekazywane innym zainteresowanym organom nadzoru, oraz informacje, jakie muszą być przekazywane organowi sprawującemu nadzór nad grupą przez pozostałe zainteresowane organy nadzoru.

Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające, jakie informacje są istotne lub ważne z punktu widzenia nadzoru na poziomie grupy w celu zwiększenia stopnia spójności sprawozdań dotyczących nadzoru.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania niniejszego artykułu, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności dotyczących wzorów i procedur przedkładania informacji organowi sprawującemu nadzór nad grupą oraz procedury dotyczącej współpracy i wymiany informacji między organami nadzoru zgodnie z niniejszym artykułem.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

57) art. 254 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają swoim organom odpowiedzialnym za sprawowanie nadzoru nad grupą dostęp do wszelkich informacji istotnych z punktu widzenia celów takiego nadzoru, niezależnie od charakteru zakładu, którego to dotyczy. Artykuł 35 i art. 308a ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

58) w art. 255 ust. 2 dodaje się akapit czwarty w brzmieniu:

„Jeżeli wniosek o weryfikację przedłożony zgodnie z niniejszym ustępem innemu organowi nadzoru został odrzucony lub nie został rozpatrzony w rozsądnym terminie lub jeżeli wniosek organu nadzoru, który złożył wniosek o uczestniczenie w weryfikacji na mocy akapitu trzeciego, został odrzucony lub nie został rozpatrzony w rozsądnym terminie, organ składający wniosek może skierować sprawę do EIOPA i może zwrócić się o pomoc tego organu zgodnie z art. 19 rozporządzenia .../2010 [EIOPA]. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu.”;

59) w art. 256 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wymagają od zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innych zakładach oraz od ubezpieczeniowych spółek holdingowych publikowania raz w roku sprawozdania na temat wypłacalności i kondycji finansowej na poziomie grupy. Artykuły 51, 53, 54, 55 i art. 308a ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane dokładniej określające informacje, które muszą być ujawniane, i środki, za pomocą których należy tego dokonać, w odniesieniu do jednolitego sprawozdania na temat wypłacalności i kondycji finansowej.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania niniejszego artykułu, wraz z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w zakresie kwestii objętych tymi aktami delegowanymi, w szczególności wzorów dotyczących ujawniania sprawozdania na temat wypłacalności i kondycji finansowej grupy zgodnie z niniejszym artykułem.

Wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia .../.... [EIOPA].

EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych i przedstawia je Komisji do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

60) art. 258 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane dotyczące koordynacji środków egzekucji, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

61) art. 259 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 259
Sprawozdawczość EIOPA*

1. EIOPA corocznie przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania zgodnie z art. 35 rozporządzenia /...[EIOPA].
2. EIOPA przedstawia m.in. sprawozdanie na temat wszelkich istotnych i ważnych doświadczeń z działań nadzorczych i współpracy między organami nadzoru w ramach tytułu III, a zwłaszcza na temat:
 - a) procedury nominacji organu sprawującego nadzór nad grupą, liczby organów sprawujących nadzór nad grupą i ich rozkładu geograficznego;

- b) pracy kolegów organów nadzoru, a zwłaszcza udziału i zaangażowania organów nadzoru niebędących organem sprawującym nadzór nad grupą.
3. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu EIOPA może również, w stosownych przypadkach, przedstawić główne wnioski płynące z przeglądów, o których mowa w art. 248 ust. 6.”;
- 62) w art. 260 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „Sprawdzenia dokonuje organ nadzoru, który byłby organem sprawującym nadzór nad grupą w myśl kryteriów określonych w art. 247 ust. 2, na wniosek jednostki dominującej lub dowolnego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, który uzyskał zezwolenie w Unii, albo z własnej inicjatywy, chyba że Komisja wcześniej dokonała oceny równoważności standardu danego państwa trzeciego. Czyniąc to, organ nadzoru przed podjęciem decyzji konsultuje się z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru oraz z EIOPA.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane określające kryteria oceny, czy system nadzoru ostrożnościowego nad grupami w danym państwie trzecim jest równoważny z systemem określonym w niniejszym tytule.”;
- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Na zasadzie odstępstwa od art. 261 ust. 1, art. 262 ust. 1 akapit pierwszy i art. 263 akapit drugi państwa członkowskie mogą zezwolić na sprawowanie nadzoru nad grupą przez organy nadzoru państwa trzeciego w okresie przejściowym. Okres przejściowy wynosi maksymalnie 5 lat od daty określonej w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy. Odstępstwo to stosuje się tylko wówczas, gdy Komisja przyjęła zgodnie z ust. 5 decyzję o spełnieniu przez państwo trzecie określonych wymogów.”;
- d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków art. 301b i 301c, akty delegowane określające w odniesieniu do ust. 4 długość okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 5 lat, i warunki, które ma spełnić państwo trzecie. Warunki te obejmują zobowiązania organów nadzoru, osiągnięty przez nie stopień spójności z równoważnym systemem w określonym okresie, istniejący bądź zamierzony kształt systemu oraz kwestie współpracy, wymiany informacji i obowiązek zachowania tajemnicy służbowej.”;
- e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. W odniesieniu do systemów ostrożnościowych państw trzecich, o których mowa w ust. 4, Komisja może przyjąć decyzję o spełnieniu przez dane państwo trzecie wymogów określonych w ust. 4 i w akcie delegowanym.

Decyzje te przyjmowane są po konsultacji z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 301 ust. 2. Decyzje te są regularnie poddawane przeglądowi.”;

- 63) art. 262 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
„1. W przypadku braku równoważnego nadzoru, o którym mowa w art. 260, państwa członkowskie stosują w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji jedno z poniższych:
- 64) a) odpowiednio art. 218-235, art. 244-258 i art. 308a ust. 9;
- 65) b) jedną z metod określonych w ust. 2.”;
- 66) w art. 300 akapit pierwszy datę „31 października 2012 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2012 r.”;
- 67) skreśla się artykuł 301 ust. 3;
- 68) dodaje się art. 301a, 301b i 301c w brzmieniu:

*„Artykuł 301a
Wykonanie przekazania*

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 17, 31, 35, 37, 50, 56, 58, 75, 86, 92, 97, 99, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 249, 256, 258, 260 i 308b powierza się Komisji na okres 5 lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
- Komisja przedkłada sprawozdanie na temat przekazanych uprawnień najpóźniej 6 miesięcy przed końcem okresu 5 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie odnowione na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada cofnie je zgodnie z art. 301b.
2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 301b i 301c.

*Artykuł 301b
Odwołanie przekazanych uprawnień*

1. Przekazanie uprawnień przewidziane w art. 17, 31, 35, 37, 50, 56, 58, 75, 86, 92, 97, 99, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 249, 256, 258, 260 i 308b może zostać odwołane w dowolnym momencie.
2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy zamierza ona odwołać przekazanie uprawnień, informuje drugiego prawodawcę i

Komisję, najpóźniej miesiąc przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz uzasadnienie tego odwołania.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. Jest ona publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 301c

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy licząc od dnia zawiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o miesiąc.
2. Jeśli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wchodzi w życie z dniem podanym w tym akcie.

Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wejść w życie przed upływem tego okresu, jeżeli zarówno Parlament Europejski i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrazić sprzeciwu.

3. W przypadku sprzeciwu wobec aktu delegowanego ze strony Parlamentu Europejskiego lub Rady wyrażonego w terminie, o którym mowa w ust. 1, akt delegowany nie wchodzi w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje uzasadnienie.”;

69) w art. 304 ust. 2 datę „31 października 2015 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2015 r.”;

70) dodaje się art. 308a w brzmieniu:

„SEKCJA 3

Środki przejściowe określone w aktach delegowanych

Artykuł 308a

Przepisy przejściowe

1. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z art. 308b ust. 1, art. 35 ust. 5 nie stosuje się przez maksymalny okres wynoszący pięć lat od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy.

2. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z art. 308b ust. 2, warunek, o którym mowa w art. 37 ust. 1 lit. a), przewidujący, że organ nadzoru stwierdził, że profil ryzyka zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji znacznie odbiega od założeń leżących u podstaw kapitałowego wymogu wypłacalności obliczonego przy zastosowaniu standardowej formuły, nie stosuje się przez maksymalny okres wynoszący 10 lat od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy. Podobnie wymóg art. 37 ust. 2 przewidujący, że narzuty kapitałowe ustanowione na mocy art. 37 ust. 1 lit. a) oblicza się w sposób zapewniający zgodność zakładu z przepisami art. 101 ust. 3 nie stosuje się przez maksymalny okres wynoszący 10 lat od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy.
 3. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z art. 308b ust. 3, art. 41 ust. 1 i 3 nie stosuje się przez maksymalny okres wynoszący 3 lata od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy.
 4. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z art. 308b ust. 4, art. 51 ust. 1 nie stosuje się przez maksymalny okres wynoszący trzy lata od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy.
 5. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z art. 308b ust. 5, art. 75 ust. 1 nie stosuje się przez maksymalny okres wynoszący 10 lat od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy.
 6. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z art. 308b ust. 6, art. 76 ust. 2, 3 i 5 nie stosuje się przez maksymalny okres wynoszący 10 lat od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy.
 7. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z art. 308b ust. 7, art. 94 nie stosuje się przez maksymalny okres wynoszący 10 lat od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy.
 8. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z art. 308b ust. 8, art. 100 akapit pierwszy, art. 101 ust. 3, art. 102 i art. 104 nie stosują się przez maksymalny okres wynoszący 10 lat od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy.
 9. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z art. 308b ust. 9, art. 218 ust. 2 i 3 nie stosuje się przez maksymalny okres wynoszący 10 lat od daty, o której mowa w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy.”;
- 71) dodaje się art. 308b w brzmieniu:

Artykuł 308b

Akty delegowane

Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 301a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 301b i 301c, akty delegowane w sprawie:

- a) w odniesieniu do art. 308a ust. 1, długości okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 3 lata, rozłożenia na etapy

okresu przejściowego oraz wymogów przejściowych dotyczących systemów i struktur, którymi dysponują zakłady w celu spełniania wymogu dotyczącego informacji, które należy przedstawiać do celów nadzoru, a także wymagające od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji przestrzegania co najmniej przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących sporządzania i okresowego przedstawiania sprawozdań finansowych, które są przyjmowane zgodnie z art. 13 dyrektywy 2002/83/WE, art. 11 dyrektywy 84/641/WE i art. 17 dyrektywy 2005/68/WE;

- b) w odniesieniu do art. 308a ust. 2, długości okresu przejściowego, który może być krótszy niż 10 lat, rozłożenia na etapy okresu przejściowego, wymogu uwzględniania – podczas stwierdzania, czy warunki ustanowienia narzutu kapitałowego na mocy art. 37 ust. 1 lit. a) zostały spełnione – założeń stanowiących podstawę przejściowego kapitałowego wymogu wypłacalności, o którym mowa w art. 308b ust. 8, a nie kapitałowego wymogu wypłacalności oraz określenia sposobu obliczania narzutu kapitałowego przez odniesienie do kalibracji i poziomu ufności tego przejściowego kapitałowego wymogu wypłacalności, a nie standardowej formuły obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności;
- c) w odniesieniu do art. 308a ust. 3, długości okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 3 lata, rozłożenia na etapy okresu przejściowego oraz wymogów przejściowych w zakresie systemu zarządzania i zakresu, w jakim w okresie przejściowym zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji spełniają wymogi i stosują systemy i funkcje, o których mowa w art. 41–49, oraz wymagające od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji przestrzegania co najmniej przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących prawidłowych procedur administracyjnych i rzetelnej kontroli wewnętrznej, które są przyjmowane zgodnie z art. 10 dyrektywy 2002/83/WE, art. 9 dyrektywy 84/641/WE i art. 15 dyrektywy 2005/68/WE;
- d) w odniesieniu do art. 308a ust. 4, długości okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 3 lata, rozłożenia na etapy okresu przejściowego oraz wymogów przejściowych w zakresie treści i terminów przekazania informacji, które muszą podawać do wiadomości publicznej zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, a także wymagające, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji były zobowiązane przynajmniej do opublikowania sprawozdania zawierającego ogólne streszczenie informacji wymienionych w art. 51 ust. 1;
- e) w odniesieniu do art. 308a ust. 5, długości okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 10 lat, rozłożenia na etapy okresu przejściowego, aktywów i pasywów podlegających wymogom przejściowym w zakresie wyceny oraz wymogów przejściowych w zakresie metod i założeń, jakie należy stosować w wycenie określonych aktywów i pasywów oraz wymagające od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji przestrzegania co najmniej przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych danego państwa członkowskiego, dotyczących wyceny takich aktywów i pasywów, które będą miały zastosowanie dnia 31 grudnia 2012 r.;

- f) w odniesieniu do art. 308a ust. 6, długości okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 10 lat, rozłożenia na etapy okresu przejściowego oraz wymogów przejściowych w zakresie metod i założeń, które należy zastosować przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i które będą miały zastosowanie w okresie przejściowym oraz wymagające od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji przestrzegania co najmniej przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, które są przyjmowane zgodnie z art. 20 dyrektywy 2002/83/WE, art. 15 dyrektywy 73/239/EWG i art. 32 dyrektywy 2005/68/WE;
- g) w odniesieniu do art. 308a ust. 7, długości okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 10 lat, rozłożenia na etapy okresu przejściowego oraz określenia pozycji środków własnych podlegających wymogom przejściowym i wymogów przejściowych w zakresie klasyfikacji pozycji środków własnych, które będą mieć zastosowanie do danych pozycji środków własnych, oraz wymagające od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji przestrzegania w okresie przejściowym co najmniej przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z art. 27 dyrektywy 2002/83/WE, art. 16 dyrektywy 73/239/EWG i art. 36 dyrektywy 2005/68/WE w odniesieniu do tych pozycji środków własnych;
- h) w odniesieniu do art. 308a ust. 8, długości okresu przejściowego, który może być krótszy niż maksymalny okres wynoszący 10 lat, rozłożenia na etapy okresu przejściowego oraz wymogów przejściowych co do obliczania i stosowania przejściowego kapitałowego wymogu wypłacalności. Obliczanie przejściowego kapitałowego wymogu wypłacalności może obejmować zmiany warunków skrajnych, scenariuszy, współczynników korelacji i parametrów standardowej formuły obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności, które miałyby zastosowanie w przeciwnym wypadku. Na mocy aktu delegowanego od zakładów ubezpieczeń i reasekuracji wymaga się również przestrzegania przejściowego kapitałowego wymogu wypłacalności, który nie przewyższa kapitałowego wymogu wypłacalności i nie jest niższy od sumy minimalnego wymogu kapitałowego i pięćdziesięciu procent różnicy pomiędzy kapitałowym wymogiem wypłacalności a minimalnym wymogiem kapitałowym;
- i) w odniesieniu do art. 308a ust. 9, zmian dotyczących wyboru metody obliczania i ogólnych zasad obliczania wypłacalności grupy określonych w art. 220-229, art. 230-233 i art. 235 w odniesieniu do metod obliczania wypłacalności grupy. W aktach delegowanych mogą być również określone zmiany dotyczące obliczania wypłacalności grupy podlegającej nadzorowi na poziomie grupy, o którym mowa w art. 213 ust. 2 lit. c), w przypadku braku równoważnego nadzoru, o którym mowa w art. 262. Powyższe zmiany dotyczące obliczania środków własnych grupy i kapitałowego wymogu wypłacalności grupy mają wpływ na wymogi przejściowe dotyczące klasyfikacji środków własnych i kapitałowego wymogu wypłacalności, które mają zastosowanie na poziomie poszczególnych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 308a ust. 7 i art. 308a ust. 8. Na mocy aktu delegowanego od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wymaga się zapewnienia dostępności w grupie dopuszczalnych środków własnych, uwzględniając przepisy przejściowe art.

308a ust. 7. Wspomniane dopuszczalne środki własne są przynajmniej równie kapitałowemu wymogowi wypłacalności grupy, który jest obliczany zgodnie z metodą obliczania przejściowego kapitałowego wymogu wypłacalności, o którym mowa w art. 308a ust. 8 lub kwocie przejściowego kapitałowego wymogu wypłacalności;

- j) w odniesieniu do art. 254 ust. 2, zmian dotyczących informacji, które mają być przekazane organom odpowiedzialnym za sprawowanie nadzoru nad grupą, które mają wpływ na wymogi dotyczące sprawozdań dla organów nadzoru na poziomie poszczególnych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, które mają zastosowanie w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 308a ust. 1.
- k) w odniesieniu do art. 256 ust. 1, zmian dotyczących treści i terminów przekazywania informacji, które muszą być podawane do wiadomości publicznej i mają wpływ na wymogi dotyczące podawania do wiadomości publicznej na poziomie poszczególnych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji mających zastosowanie w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 308a ust. 4.”;

72) w art. 309 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 4, 10, 13, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 i 304 oraz załączników III i IV do dnia 31 grudnia 2012 r.;

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2013 r.”;

73) w art. 310 akapit pierwszy datę „1 listopada 2012 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2013 r.”;

74) w art. 311 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuły 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 14–17, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 oraz załączniki I i II, V, VI i VII stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.”;

75) w załączniku III część A punkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28. We wszystkich przypadkach, jako alternatywa form zakładów ubezpieczeniowych innych niż zakłady ubezpieczeń na życie wymienionych w pkt (1)–(27) i (29), forma spółki europejskiej (SE) zdefiniowana w rozporządzeniu (WE) nr 2157/2001⁽¹⁾”;

76) w załączniku III część A dodaje się punkt 29 w brzmieniu:

„29. we wszystkich przypadkach, jako alternatywa form zakładów ubezpieczeniowych innych niż zakłady ubezpieczeń na życie wymienionych w pkt (1)–(28), forma spółdzielni europejskiej (SCE) zdefiniowana w rozporządzeniu (WE) nr 1435/2003(*).”;

* Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 1.

77) w załączniku III część B punkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28. we wszystkich przypadkach, jako alternatywa form zakładów ubezpieczeń na życie wymienionych w pkt (1)–(27) i (29), forma spółki europejskiej (SE) zdefiniowana w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2157/2001”;

78) w załączniku III część B dodaje się punkt 29 w brzmieniu:

„29. we wszystkich przypadkach, jako alternatywa form zakładów ubezpieczeń na życie wymienionych w pkt (1)–(28), forma spółdzielni europejskiej (SCE) zdefiniowana w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1435/2003”;

79) w załączniku III część C punkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28. we wszystkich przypadkach, jako alternatywa form zakładów reasekuracji wymienionych w pkt (1)–(27) i (29), forma spółki europejskiej (SE) zdefiniowana w rozporządzeniu (WE) nr 2157/2001”;

80) w załączniku III część C dodaje się punkt 29 w brzmieniu:

„29. we wszystkich przypadkach, jako alternatywa form zakładów reasekuracji wymienionych w pkt (1)–(28), forma spółdzielni europejskiej (SCE) zdefiniowana w rozporządzeniu (WE) nr 1435/2003”;

81) w tabeli korelacji w załączniku VII dokonuje się następujących zmian:

- a) pod słowami „niniejsza dyrektywa” dodaje się art. 13 ust. 27 jako korespondujący z art. 5 lit. d) dyrektywy 73/239/EWG;
- b) pod słowami „niniejsza dyrektywa” odesłania do art. 210 ust. 1 lit. f) i art. 210 ust. 1 lit. g) zastępuje się odpowiednio odesłaniami do art. 212 ust. 1 lit. f) i art. 212 ust. 1 lit. g).

Artykuł 3 **Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 3, art. 2 ust. 6, art. 2 ust. 8, art. 2 ust. 9, art. 2 ust. 12, art. 2 ust. 13, art. 2 ust. 24, art. 2 ust. 25, art. 2 ust. 28, art. 2 ust. 30, art. 2 ust. 32, art. 2 ust. 33, art. 2 ust. 39, art. 2 ust. 41-42, art. 2 ust.

44–46, art. 2 ust. 52–54, art. 2 ust. 56, art. 2 ust. 58, art. 2 ust. 61–62, art. 2 ust. 67, art. 2 ust. 69, art. 2 ust. 70 oraz art. 2 ust. 71–80 niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2013 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4 ***Wejście w życie***

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Art. 2 ust. 15 i art. 2 ust. 20 stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 5 ***Adresaci***

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
[...]

W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]